Dosarul nr. 5r-266/2025 /4-25059716-38-5r-02052025/

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

15 septembrie 2025

mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată, în componența:
Președintelui ședinței, judecător Eugeniu Ciubotaru
Grefierului Mircea Dolghi

examinând în ședința de judecată publică, contestația contravențională depusă de petiționarul Victor Vrabie împotriva deciziei agentului constatator al IP Orhei nr. MAI06 427348 din 10 aprilie 2025, emisă în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

c o n s t a t ă:

La 10 aprilie 2025, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei, Ana Dabija a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.427348, în baza art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional prin care Victor Vrabie a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale (echivalentul a 25 000 lei), în sarcina acestuia fiind reținută fapta contravențională: *în perioada de timp 01 august 2024 – 31 noiembrie 2024, în timp ce se afla în mun. Orhei a acceptat mijloace băneşti în valută străină-ruble ruseşti prin intermediul contului bancar personal deschis la instituţia bancară „PSB Bank" situată în Federaţia Rusă în scopul exercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor prezidenţiale precum şi al Referendumului Republican Constituţional din anul 2024*.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie și decizia de sancţionare seria MAI06 nr. 427348 din 10 aprilie 2025, Victor Vrabie a depus la data de 23 aprilie 2025, contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancţionare seria MAI06 nr. 427348 din 10 aprilie 2025, dosarul cauzei contravenționale, în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 2 și alin. (1^1) Cod contravențional, fiind remis spre examinare în fond instanței de judecată.

La 30 aprilie 2025, în Judecătoria Orhei, sediul Central, a parvenit spre examinare contestația depusă de petiționarul Victor Vrabie împotriva deciziei agentului constatator al IP Orhei nr. MAI06 427348 din 10 aprilie 2025, de sancționare a sa în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Poziția, argumentele și solicitările contestatarului expuse în contestație.

În motivarea contestației contestatarul Victor Vrabie a indicat că la 10 aprilie 2025 în baza procesului contravențional nr. MAI06 427348, agentul constatator ar fi stabilit că el, în timp ce se afla în mun. Orhei a acceptat mijloacele bănești în valută străină-ruble rusești prin intermediul PSB-Bank, situată în Federația Rusă, cu scopul exercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor prezidențiale precum și al referendumului Republican Constituțional din anul 2024, fapt prin care a comis contravenția prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional și în baza acestui proces-verbal a fost aplicată amendă în mărime de 25000 lei.

A subliniat că cu decizia asupra cauzei contravenționale nr. MAI06 427348 din 10 aprilie 2025, nu este de acord, o consideră neîntemeiată, emisă contrar prevederilor legale și cu încălcări ale normelor legale. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele și nu a acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului. Simpla indicare în proces verbal la contravenției a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient. Agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat. Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a satelor. Urmare a celor menționate, a solicitat admiterea integrală a contestației.

În ședința de judecată, reprezentantul contravenientului, avocatul Boris Dariev a depus o cerere de concretizare a contestației. În cadrul cererii a indicat că potrivit descrierii faptei contraventionale, Victor Varbie ar fi acceptat mijloace bănesti necuvenite în perioada scrutinului electoral din toamna anului 2024, în scopul influențării exercitării unor drepturi electorale. Cu toate acestea, actul constatator nu indică în mod concret data, locul, contextul şi mijloacele prin care aceste presupuse fapte ar fi fost săvârşite, lipsind astfel elementele necesare pentru individualizarea faptei şi pentru stabilirea răspunderii contravenţionale. Aceste omisiuni şi neclarităţi pun serios la îndoială temeinicia şi legalitatea constatării pretinsei contravenţii, în lipsa unor probe concrete, verificabile şi obiective care să ateste deschiderea unui cont bancar, identitatea persoanelor implicate, destinaţia fondurilor şi existenţa unei legături directe între aceste mijloace băneşti şi exprimarea votului. În ceea ce priveşte încadrarea juridico-contravenţională a faptei, se constată că agentul constatator nu a demonstrat că Vrabie Victor ar fi acceptat mijloace băneşti cu scopul de a-şi exercita drepturile electorale într-un anumit mod, în cadrul alegerilor prezidenţiale şi al referendumului republican constituţional din anul 2024. În lipsa unor asemenea dovezi, caracterul ilicit al faptei rămâne neprobat.

A reiterat că o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia alin. (l) a art. 47^1 Cod Contravenţional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i

se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date degătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. La caz, agentul constatator nu a demonstrat faptul că contravenientul urma să-şi asume vreun angajament ce ține de drepturile electorale sau că ar fi primit remunerări în acest scop.

A remarcat că reieşind din pct.14 al procesul-verbal cu privire la contravenţie, a fost întocmit în prezenţa persoanei, care a refuzat să semneze. Potrivit punctului 15 din procesul-verbal contravenţional, la rubrica „martor asistent", agentul constatator nu a indicat nicio persoană care să fi fost prezentă în această calitate la întocmirea procesului-verbal. În situaţia în care procesul-verbal contravenţional a fost întocmit în prezenţa contravenientului, care a refuzat să semneze, atunci refuzul acestuia, urma a fi confirmat de către un martor asistent şi indicate datele martorului în proces.

A menționat că nu există niciun martor care să confirme că procesul-verbal ar fi fost întocmit la locul şi în momentul întocmirii acestuia, or pe conţinutul procesului-verbal contravenţional, nu se conţine nicio semnătură a acestuia, nici a unui martor asistent, ceea ce pune sub semnul întrebării veridicitatea celor consemnate. Această omisiune contravine dispoziţiilor art. 443 alin. (6) şi art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional al Republicii Moldova, care impun prezenţa unui martor asistent în situaţiile prevăzute de lege, pentru a garanta transparenţa şi legalitatea procedurii contravenţionale.

Totodată, a adaugat că în speţă, procesul-verbal nu conţine menţiuni despre timpul săvârşirii contravenţiei. Perioada pretinsei săvârşiri a contravenţiei este indicată în mod generic ca fiind între 01.08.2024-31.11.2024, fără a fi individualizată prin mijloace de probă concrete care să certifice data sau datele exacte ale faptei imputate. Menţiunea indicată este una evazivă, bazată exclusiv pe o deducţie subiectivă a agentului constatator, nefiind susţinută de probe legale şi pertinente. În condiţiile art. 443 Cod Contravenţional, este esenţial ca procesul-verbal să conţină date precise, inclusiv data comiterii faptei contravenţionale şi nu doar perioada generală. Absenta unei date exacte poate determina nulitatea procesului-verbal, întrucât aceasta constituie un element de identificare a momentului în care s-a produs contravenţia, fiind crucială atât pentru apărarea celui sancţionat, cât si pentru corectitudinea procesului de aplicare a sancţiunii. Deci lipsa indicării exacte a timpului săvârşirii faptei este motiv de anulare a procesului-verbal contravenţional, pe motiv de neconformitate cu cerințele legale.

Or, la caz este foarte important de stabilit, dacă presupusa faptă a fost săvârşită până la- 14 august 2024, întrucât atragerea la răspundere contravenţională până la această dată, este nelegală, dat fiind faptul că lipsea temeiul juridic al incriminării.

A mai susținut că înscrisurile anexate la materialele cauzei de către agentul constatator, nu conferă valoare probantă şi nici nu pot fi accepte în calitate de probe, deoarece nu atestă o dovadă că contestatarul a pretins, acceptat şi primit mijloace băneşti; nu stabilesc niciun comportament electoral determinat de o pretinsă mituire,

nu determină data exactă, locul concret, nici identitatea celui care ar fi oferit mijloacele, nici suma, nici contextul faptelor. Consideră că de către agentul constator nu au fost stabilite circumstanțele importante pentru justa soluționare a faptei contravenționale, și anume comiterea faptei contravenționale de către Victor Vrabie, fapt ce contravine art. 443 cod contravențional.

Prin urmare solicită admiterea integrală a contestației pe motivele de fapt și de drept invocate și încetarea procesului contravențional în privința lui Victor Vrabie.

Opinia părților expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul contestatarului Victor Vrabie, avocatul Boris Dariev, a susținut contestația depusă pe motivele de fapt și de drept invocate și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție. Consideră că la caz nu sunt întrunite elementele constituite ale contravenției incriminate, deoarece Victor Vrabie nu a primit nicio sumă de bani și nici nu face parte dintr-un partid politic. Consideră că nu sunt probe destule privind stabilirea vinovăției.

Contestatarul Victor Vrabie, în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar a fost apărat de avocat ales (fapt ce nu împiedică examinarea contestației în lipsa lui).

Agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei, Viorel Țulan, în ședința de judecată a optat pentru respingerea contestației ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu.

Aprecierea instanței

Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele contravenţionale prezentate în şedinţa de judecată, audiind participanţii în proces, verificând procesul-verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, instanţa de judecată consideră contestaţia neîntemeiată, din următoarele considerente.

La 10 aprilie 2025, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei, Ana Dabija a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.427348, în baza art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional prin care Victor Vrabie a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale (echivalentul a 25 000 lei), în sarcina acestuia fiind reținută fapta contravențională: *în perioada de timp 01 august 2024 – 31 noiembrie 2024, în timp ce se afla în mun. Orhei a acceptat mijloace băneşti în valută străină-ruble ruseşti prin intermediul contului bancar personal deschis la instituția bancară „PSB Bank" situată în Federația Rusă în scopul exercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor prezidențiale precum și al Referendumului Republican Constituțional din anul 2024"*.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie și decizia de sancţionare seria MAI06 nr.427348 din 10 aprilie 2025, Victor Vrabie a depus la data de 23 aprilie 2025, contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție

și a deciziei de sancţionare seria MAI06 nr.427348 din 10 aprilie 2025, dosarul cauzei contravenționale, în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 2 și alin. (1^1) Cod contravențional, fiind remis spre examinare în fond instanței de judecată.

Conform art. 448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin.(8).

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la 10 aprilie 2025, în prezența contestatarului Victor Vrabie, copia procesului-verbal cu privire la contravenție fiind înmânată contra semnătură (f.d.7).

Nefiind de acord cu procesul-verbal din 10 aprilie 2025, Victor Vrabie la 23 aprilie 2025, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Orhei, a depus contestație împotriva procesului-verbal din 10 aprilie 2025.

Astfel, instanţa de judecată constată că contestaţia este depusă în termenul legal prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, or procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost încheiate la 10 aprilie 2025, iar contestația a fost depusă peste 13 (treisprezece) zile, la data de 23 aprilie 2025, adică în termenul legal prevăzut de art. 448 alin.(1) Cod contravenţional de 15 zile de la data emiterii.

Respectiv, instanţa de judecată constată că contestaţia este depusă în termenul legal prevăzut de art. 448 alin.(1) Cod contravenţional.

Prin prisma art. 458 alin.(1) Codul contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Astfel, aplicând prevederile art. 458 alin.(1) Cod contravențional, la judecarea contestaţiei împotriva hotărârilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, instanţa de judecată are obligaţia de a examina cauza contravenţională sub toate aspectele, complet şi obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare.

În conformitate cu art. 442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza

constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Prin prisma art. 445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Totodată, instanța de judecată reține că din perspectiva art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, procedura contravențională este asimilată unei proceduri penale (cauza Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; cauza Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, § 25-26) şi, prin urmare, trebuie respectate toate garanțiile oferite de această procedură, printre care se numără şi dreptul fundamental la apărare, iar făptuitorul beneficiază de prezumția de nevinovăție, organele statutului trebuind să-şi justifice sancțiunile aplicate unei persoane – aplicarea unei amenzi reprezentând o ingerință în dreptul de proprietate, prin diminuarea patrimoniului personal cu suma stabilită drept amendă – prin indicarea tuturor împrejurărilor cauzei.

Respectiv, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act întocmit de un agent aflat în exercițiul funcțiunii, prin care se constată starea de fapt, acesta beneficiind de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. El are forță probantă și este executat din oficiu, urmând să respecte condiția de formă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 Cod contravențional.

În rezultatul examinării şi aprecierii condiţiilor de formă şi conţinut a procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa nu atestă careva temeiuri de declarare a nulităţi procesului-verbal cu privire la contravenţie, în conformitate cu prevederile art.443, 445 Cod contravenţional.

La caz, agentul constatator, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție a respectat exigențele legale prevăzute la art.443 Cod contravențional, neconsemnarea cărora, prin prisma art.445 alin.(1) Cod contravențional, atrag nulitatea absolută a procesului-verbal.

Astfel, analizând materialele dosarului și procesul-verbal cu privire la contravenţie, instanţa reţine că nu au fost stabilite careva erori procesuale, sau materiale la întocmirea-procesului-verbal dat, agentul constatator calificând just faptele contestatarului, în procesul-verbal cu privire la contravenție fiind indicată încadrarea juridică a faptei, la fel sancţiunea stabilită acestuia se încadrează în limitele stabilite de lege la contravenţia respectivă.

Reieșind din prevedrile art. 374 alin.(2) Cod contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) și (2) Cod contravenţional, agentul constatator este reprezentantul autorităţii publice care soluţionează, în limitele competenţei sale, cauza contravenţională în modul prevăzut de prezentul cod. Este desemnat ca agent constatator funcţionarul din autorităţile indicate la art.400– 423, împuternicit cu atribuţii de constatare a contravenţiei şi/sau de sancţionare.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Prin prisma art. 425 alin.(1) și (3) Cod Contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetand toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 425 alin. (5) din acelaşi Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Potrivit art. 458 alin.(1) lit. a) Cod Contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate.

Prin prisma art. 2 Cod contravențional, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

În conformitate cu art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.

În speță, instanța de judecată reține că coruperea electorală pasivă este o contravenţie formală şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Obiectul juridic al contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod Contravențional, îl constituie: relațiile sociale care asigură desfășurarea corectă, liberă și democratică a alegerilor; integritatea procesului electoral și libertatea de exprimare a voinței alegătorului.

Subiect al contravenției este alegătorul – adică persoana care are dreptul de vot (cetățean al Republicii Moldova cu drept electoral), cu capacitate de exercițiu.

În speță, contestatarul Victor Vrabie este cetățean al Republicii Moldova, cu capacitate de exercițiu deplină, iar alte probe pentru a combate acest fapt, nu au fost prezentate instanței respectiv, ultimul este subiect al contravenției prevăzute de art.47^1 alin.(1) Cod Contravențional.

Latura obiectivă a contravenției, reprezintă acțiuni de primire sau acceptare a unor avantaje materiale, ce se materializează prin următoarele forme: pretinderea – solicitarea expresă sau tacită a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă; acceptarea – consimțământul de a primi ceva (fie explicit, fie prin comportament pasiv); primirea – încasarea efectivă a bunurilor, banilor, serviciilor,

privilegiilor sau altor avantaje necuvenite. Pentru a constitui contravenție, bunurile sau serviciile trebuie să nu i se cuvină în mod legal și trebuie să fie destinate influențării modului de exercitare a votului.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție este intenție directă. Persoana trebuie să acționeze cu scopul de a exercita sau a nu exercita un drept electoral (vot, participare, abținere etc.) în schimbul avantajelor.

Scopul contravenției de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47[1] Cod Contravențional.

Conform § 310 din Decizia Curții Constituționale nr.1 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul Contravențional din 21 ianuarie 2025, Curtea menționează că, articolul 47[1] alin.(1) Cod contravențional descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenţia în discuţie este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție.

Totodată, potrivit § 102 din Hotărârea Curții Constituționale nr.25 din 28 noiembrie 2024, votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetăţeni a organelor reprezentative şi fraudează competiţia bazată pe idei şi pe programe politice desfăşurată între partidele politice şi între candidaţi.

Astfel, instanța de judecată reține că, statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova ceea ce și reprezintă baza unei societăți democratice.

În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că: ”orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință

trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”.

Prin prisma art.2 din Constituția Republicii Moldova, ”Suveranitatea naţională aparţine poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct şi prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituţie. Nicio persoană particulară, nicio parte din popor, niciun grup social, niciun partid politic sau o altă formațiune obștească nu poate exercita puterea de stat în nume propriu. Uzurparea puterii de stat constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului”, iar potrivit art.38 din Constituție ”Voinţa poporului constituie baza puterii de stat. Această voinţă se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat. Cetăţenii Republicii Moldova au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împliniţi până în ziua alegerilor inclusiv, excepţie făcând cei puşi sub interdicţie în modul stabilit de lege. Dreptul de a fi aleşi le este garantat cetăţenilor Republicii Moldova cu drept de vot, în condiţiile legii”.

Alegerile reprezintă actul de transmitere a puterii de la cetăţean la reprezentanţii săi, procedura de formare a unui organ de stat sau învestirea unei persoane cu atribuţii publice, realizată prin intermediul votului, în condiţiile în care pentru obţinerea mandatului respectiv sînt propuse două sau mai multe candidature, ele vizează acţiunile cetăţenilor, partidelor şi altor organizaţii socialpolitice, organelor electorale şi altor organe de stat, orientate spre întocmirea listelor electorale, desemnarea şi înregistrarea candidaţilor, efectuarea agitaţiei electorale, votarea şi constatarea rezultatelor votării, precum şi alte acţiuni electorale realizate în conformitate cu legislaţia în vigoare. Alegerile constituie o formă a suveranităţii unui popor şi principiul de bază al democraţiilor reprezentative. Prin alegeri libere şi corecte se asigură legitimitatea politică fără de care guvernările democratice nu pot fi eficiente.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfăşurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Din materialele cauzei se relevă că, prin decizia agentului constatator al IP Orhei din 10 aprilie 2025, petiționarul Victor Vrabie a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, ”*el, în timp ce se afla în mun. Orhei a acceptat ,ijloacele băneşti în valută străină-ruble ruseşti prin intermediul contului bancar personal deschis la instituția bancară „PSB-Bank” situată în Federația Rusă în scopul exercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor prezidențiale precum și al Referendumului Republican Constituțional din anul 2024”*.

Instanța de judecată apreciază că concluzia agentului constatator cu privire la vinovăția lui Victor Vrabie se conturează din următoarele probe:

- conținutul extrasului din fișierul intitulat ”Orhei” în format. xlsx, referitor la persoana Victor Vrabie, cod numeric personal *****, domiciliat în r-nul ***** din

care rezultă că CVictor Vrabie, utilizator al numărului SIM *****, a fost identificat cu 8 conexiuni cu PSB; (f.d.7)

- procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 10 aprilie 2025, din care rezultă că Victor Vrabie a declarat că locuiește de unul singur în satul mitoc, r-nul orhei, recunoaște că a primit mesaje de la „PSB" și le-a deschis dar nu a avut scop banii, totodată aplicația „PSB" este instalată în telefon deoarece frtaleui lui care locuiește în Federația Rusă, orașul Moscova îi face transferuri de mijloace bănești cu valurta străină ruble rusești; (f.d 8)

- conținutul sesizării/informației nr.34/17/1-3594 a Inspectoratului Național de Securitate publică al IGP al MAI din 07.04.2025, adresată șefului IP Orhei, cu anexele enumerate. (f.d.22-23)

- conținutul raportului privind înregistrarea contravenției nr.RAP01 564701 din 09.04.2025; (f.d.24)

- conținutul ordonanței cu privire la constituirea grupului de lucru în cadrul procedurii contravenționale nr.129 din 09.04.2025; (f.d.25-28)

- conținutul raportului de analiză informațional-criminală; (f.d.29-36)

- conținutul procesului-verbal din 09 aprilie 2025, de examinare a documentelor, referitor la persoana Victor Vrabie; (f.d.16-21)

- conținutul ordonanței din 22.10.2024 a Procuraturii Anticorupție; (f.d.37-40)

- conținutul încheierii și mandat judecătoresc din 22.10.2024 emise de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana; (f.d.45)

- conținutul procesului-verbal din 06.11.2024, privind consemnarea măsurii speciale de investigații "identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice"; (f.d.46)

- conținutul ordonanței din 08 noiembrie 2024 a Procuraturii Anticorupție privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații; (f.d.47-49)

- conținutul ordonanței din 19.11.2024 a Procuraturii Anticorupție privind autorizarea măsurii speciale de investigații; (f.d.55-57)

- conținutul procesului-verbal din 09.12.2024, privind consemnarea măsurii speciale de investigații "identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de cuminicații electronice"; (f.d.58)

- conținutul ordonanței din 11.12.2024 a Procuraturii Anticorupție privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații; (f.d.59-64)

- conținutul încheierii și mandat judecătoresc din 01.04.2025 emise de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana; (f.d.50-54; 62-64)

Conform art. 425 alin.(1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Astfel, instanța de judecată respinge argumentul reprezentantului contestatarului precum că agentul constatator nu a acumulat probe care să demonstreze vinovăția

contestatarului or, în dreptul contravențional, standardul probatoriu este unul de suficiență, nu de certitudine absolută, ca în materia penală.

La caz, instanța reiterează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului potrivit căreia, probe indirecte (circumstanțiale) pot fundamenta o decizie sancționatorie, atâta timp cât sunt convergente, coroborate și nu lasă locul unei versiuni alternative rezonabile. În prezenta cauză, nu este vorba despre simple deducții speculative, ci despre probe derivate din autorizații judiciare valide privind măsuri speciale de investigație, inclusiv colectarea de date electronice, dispuse în cadrul unei cauze penale cu relevanță sistemică. Acestea nu sunt doar probe ”circumstanțiale”, ci elemente probatorii de înaltă credibilitate și cu greutate juridică, întrucât au fost: autorizate de un judecător, executate de organul de urmărire penală în condiții de legalitate, documentate prin încheieri și ordonanțe și puse la dispoziția instanței în condiții de contradictorialitate.

În contextul celor invocate supra, instanța de judecată reține că proces contravențional nr. RAP01433516 cu privire la acțiunile unor persoane implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitori, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă ca nu i se cuvine, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024 a fost inițiat de către Inspectoratul Național de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției care, urmare a acumulării materialului și probelor, au stabilit domiciliul pentru fiecare abonat identificat cu nr. SIM, au comasat datele privind numărul de conexiune cu ”PSB” și numerele SIM cu abonați identificați, au creat fișiere separate pentru fiecare raion separat și le-au expediat pentru examinare conform competenței și drept urmare, în conformitate cu art.393 alin.(2) Cod contravențional, la data de 07 aprilie 2025 în adresa Inspectoratului de Poliție Orhei a parvenit circularei Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției nr.34/17/1-3594 și a materialului probatoriu, pentru examinare conform competenței, prin prisma prevederilor art.47[1] Cod contravențional (f.d.22-23).

Pe fondul probatoriu, instanţa reţine că în cadrul unei cauze penale conexe, în baza ordonanţelor motivate ale procurorului şi a încheierilor emise de Judecătoria Chişinău, au fost autorizate măsuri speciale de investigaţie (MSI) în temeiul cărora a fost colectată informaţie de la furnizorul de comunicaţii electronice SA „Moldcell” privind conexiunile cu aplicaţia mobilă „PSB” care aparține Băncii Comerciale Promsvyazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federația Rusă.

Aceste măsuri speciale de investigații, desfășurate cu respectarea strictă a prevederilor legale, au relevat o asociere direct între numărul SIM ***** identificat ca fiind înregistrat pe numele contestatarului Vasile Adam și mesaje recepționate de la aplicația mobilă cu identificatorul ”PSB”– 8 conexiuni.

Prin urmare, această constatare tehnică nu poate fi ignorată, întrucât evidențiază o interacțiune efectivă – fie directă, fie prin intermediul altei persoane – între telefonul mobil asociat contestatarului și aplicația mobilă cu identificatorul ”PSB” care aparține Băncii Comerciale Promsvyazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federația Rusă.

Totodată, instanța va aprecia critic declarației contestatarului Victor Vrabie, precum aplicația mobilă „PSB” a fost instalată pentru a primi transferuri bănești în rublă rusească de la fratele său, care locuiește în Federația Rusă, orașul Moscova, or instanței nu i-a fost prezentată vreo probă care să ateste acest fapt. Cu alte cuvinte, simpla declarație nu poate exonera persoana de răspundere, mai ales că probarea faptului indicat, în situația în care este veridic, poate fi dovedit cu mare ușurință.

Potrivit raportului de analiză informațional-criminală din 07 februarie 2025, efectuat în temeiul cauzei penale nr.2023970322, prin aplicația ”PSB”, ce aparține Băncii Comerciale Promsvyazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federația Rusă, au fost și/sau sunt contactați mai mulți cetățeni ai Republicii Moldova, care sunt achitați în condiții de confidențialitate pentru diferite acțiuni întreprinse ce constituie corupere electorală iar intrarea acestor notificări parvenite pe telefonul contestatarului este consecința instalării în telefon a aplicației mobilă cu identificatorul ”PSB”, ce aparține Băncii Comerciale Promsvyazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federația Rusă, aplicație destinată coruperii electorale.

Astfel, instanța consideră că vinovăția lui Victor Vrabie în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar contestatarul nu a prezentat instanței careva probe, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Așadar, instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența Curți Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (cauza

Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, pct. 30; cauza Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96 hotărârea din 20 martie 2001, pct. 16).

La caz, în contestația depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare, Victor Vrabie nu a prezentat vreo probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului-verbal și a deciziei contestate. Or, conform prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contestatarului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contestatarului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contestatarului în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Instanța reiterează că simpla negare formală a faptei contravenționale nu este suficientă pentru a răsturna forța probantă a unui proces-verbal de constatare, întărit prin mijloace de probă tehnică și juridică legal administrate. Concomitent, instanța respinge și argumentul ce ține de lipsa martorului asistent, deoarece prezența acestuia nu era necesară, întrucît Victor Vrabie a semnat personal procesul-verbal (cuvîntul ”refuz” atestă dezacordul acestuia cu aplicarea sancțiunii).

În același context, instanța apreciază drept pur declarativ argumentul contestatarului Victor Vrabie formulat în contestație, potrivit căruia nu este de acord cu actul întocmit de agentul constatator, susținând că nu ar fi săvârșit contravenția reținută în sarcina sa.

Mai mult decât atât, împrejurările legate de atingerea rezultatului urmărit nu influențează calificarea juridică a faptei, întrucât, pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, este suficientă comiterea uneia dintre acțiunile alternative prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, or contravenţia în discuţie este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt sau a adoptat o poziție pasivă și nu și-a exercitat drepturile electorale în cadrul alegerilor.

Respectiv, instanța va aprecia critic argumentele contestatarului că a folosit aplicația „PSB” pentru transferurile efectuate de către fratele său, or ultimul nu a prezentat instanţei nicio probă în sustinerea poziţiei sale sau combaterea veridicităţii celor prezentate, astfel că, în opinia instanţei, nu se întrevăd temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator, legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a circumstanţelor avute loc, precum şi a hotărîrii contestate.

Astfel, o dată ce contestatarul a instalat personal în telefonul său aplicația ”PSB”, ce aparține Băncii Comerciale Promsvyazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federația Rusă, aplicație destinată coruperii electorale, așa cum s-a stabilit potrivit raportului de analiză informațional-criminală din 07 februarie 2025, efectuat în temeiul cauzei penale nr.2023970322, este răsturnat argumentul contestatarului precum că el nu ar fi săvârșit contravenția reținută în sarcina sa or, faptul că în telefonul contestatarului a fost instalată aplicația ”PSB” se confirmă prin notificările parvenite pe numărul de telefon al contestatarului ”*****”.

La fel instanța subliniază că art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional a fost introdus în Codul contravențional prin Legea nr. 230 din 31.07.2024, în vigoare din 15.08.2024, iar Victor Vrabie a recepționat mesajele aplicaţiei bancare ,,PSB” și în perioada 03 octombrie 2024 - 10 octombrie 2024, fapt confirmat de agentul constatator în ședința de judecată prin extrasul din fișierul excel.

Or, pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional.

În speță, contravenția se consideră consumată în momentul acceptării și instalării în telefonul contestatarei a aplicației ”PSB”, ce aparține Băncii Comerciale Promsvyazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federația Rusă, aplicație destinată coruperii electorale ceea ce se impune a fi acțiunea de pretindere de bunuri, servicii, privilegii sau alte avantaje necuvenite, sub orice formă, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării ori al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Astfel, poziția contestatarului precum că el nu ar fi săvârșit contravenția reținută în sarcina sa, este calificată de instanță ca o simplă strategie de apărare, în condițiile în care, în dosar, sunt administrate probe pertinente și concludente care, analizate în ansamblu și în coroborare, confirmă săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către contestatar, reprezintă în principal un drept al contravenientei de a nu se auto-incrimina, garantat de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Prin urmare, față de cele invocate mai sus, instanța apreciază, că contestatarul Victor Vrabie a săvârșit fapta contravențională reținută în sarcina sa prin procesul verbal cu privire la contravenție, nefiind răsturnată prezumția de validitate și temeinicie de care beneficiază acest act.

Mai mult decât atât, exigențele prevăzute de art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional trebuie interpretate în funcție de natura specifică a faptei și mijloacele de investigare posibile.

În cazul contravențiilor electorale, caracterizate printr-un înalt grad de opacitate, disimulare și tehnicizare, o individualizare minuțioasă, de tip penal, devine adesea

imposibilă sau excesiv oneroasă pentru autorități. Așadar, criteriul aplicabil este cel al ”concludenței rezonabile”, nu al certitudinii rigide proprii procedurii penale. Este suficient ca datele reținute în actul de constatare să permită subiectului vizat să înțeleagă fapta imputată, să formuleze apărări și să participe la examinarea cauzei.

Or, contravenția prevăzută la art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional este o faptă de pericol abstract, a cărei existență nu depinde de producerea unui rezultat concret precum vicierea reală a alegerilor sau exprimarea efectivă a unui vot condiționat. Simpla acceptare a participării într-un mecanism ce are potențialul de a afecta integritatea procesului electoral este suficientă pentru a atrage incidența normei. Contravenția de corupere electorală pasivă este o faptă care, prin natura sa, afectează valori constituționale esențiale precum libera exprimare a votului și egalitatea șanselor în competiția electorală.

Drept urmare, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale în privința lui Victor Vrabie în temeiul de art.47^1 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art.5 - 9 Cod contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Vasile Adam în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra or, odată ce procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Totodată, instanța de judecată respinge și argumentele contestatarului precum că pe conținutul procesului-verbal nu se conține nici o semnătură a contravenientului și nici a unui martor asistent, *ad contrariu*, în rubrica 18 și 19 din procesul-verbal se atestă că procesul-verbal a fost încheiat în prezența persoanei fiind aplicată în această rubrică semnătura contestatarului.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art.34 alin. (2) Cod Contravențional și în limitele stabilite de art.47^1 alin. (1) Cod Contravențional.

În speță, instanța de judecată consideră că doar sancțiunea respectivă își va produce efectul de corijare a lui Victor Vrabie și va preveni comiterea de către ultimul pe viitor a altor contravenții de același gen.

În contextul celor invocate supra, instanţa de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a constatat netemeinicia contestației depusă de Victor Vrabie prin urmare aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal și decizia agentului constatator al Inspectoratului de poliție Orhei, din 10 aprilie 2025 prin care Victor Vrabie a fost recunoscut vinovat în baza art. 47^1 alin.(1) Cod Contravențional urmează a fi menținute fără modificări.

În baza celor expuse și conform art. art. 395, 443, 445, 448, 460-462 din Codul contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge contestația contravențională depusă de Victor Vrabie împotriva deciziei agentului constatator al IP Orhei nr. MAI06 427348 din 10 aprilie 2025.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței, judecător Eugeniu CIUBOTARU